

Verrassing voor Kim

Jasper wordt wakker van het gekwaak van een eend. Hij legt zijn oor tegen de wand van de zeilboot en hoort aan de andere kant het water van de haven tegen de boot klotsen. Hij gaapt en rekt zich uit. Ze zijn nu al een week met dit zeiljacht op vakantie. Ze hebben heerlijk gezeild en gezwommen. Hij vindt dit de leukste vakantie ooit!

Het is nog stil in de boot, de anderen slapen nog. Heel voorzichtig ritst hij zijn slaapzak open. Vandaag is zijn zusje Kim jarig, en hij heeft gisterenavond een leuk plannetje bedacht. Zachtjes klimt hij uit zijn kooi. Op zijn tenen loopt hij door de kajuit en opent hij het deurtje naar het dek. Buiten trekt hij een plastic tasje onder een zitbank vandaan. Gisterenavond heeft hij die daar stiekem neergelegd. In de zak zitten ballonnen en vlaggetjes.

Hij snuift de frisse ochtendlucht diep in zijn longen. Hoe vroeg zou het eigenlijk zijn? Nergens op de andere boten in de haven ziet hij al mensen.

Hij blaast een paar ballonnen op en bindt ze met een touwtje aan elkaar. Voorzichtig loopt hij door het gangboord naar de mast. Hij moet oppassen dat hij niet te veel beweging maakt zodat de boot gaan schommelen, want dan worden de anderen misschien wakker.

Hij maakt het touw van het grootzeil los waarmee het gehesen wordt, en bindt daar de ballonnen aan. Dan hijst hij de ballonnen helemaal in het topje van de mast. Daarna versiert hij de boot met de vlaggetjes. Als hij klaar is, kijkt hij genietend naar zijn werk. De boot ziet er echt vrolijk uit! En nu kan de verjaardagsvisite straks de boot gelijk vinden tussen alle andere boten.

Er klinkt gestommel in de kajuit, en even later steek vader zijn hoofd naar buiten. 'Ha Jasper. Jij bent er vandaag vroeg uit!'

'Gefeliciteerd met Kim, pap!' zegt Jasper. 'Ik heb de boot alvast versierd, als verrassing voor Kim.'

Vader kijkt om zich heen. 'Dat ziet er leuk uit zeg!' Dan gaan zijn ogen naar het topje van de mast en frons hij zijn wenkbrauwen. Hij klimt het trapje op en gaat naast Jasper op de bank zitten.

'Hm... die ballonnen, dat staat wel leuk, maar hoe dacht je die ooit weer naar beneden te krijgen?'

Jasper kijkt vader verbaasd aan. 'Gewoon weer laten zakken.'

'Probeer het eens dan,' zegt vader. Jasper snapt het niet. Wat doet vader nou moeilijk?

Hij loopt naar de mast en maakt het touw los, maar er gebeurt niets. Hij kijkt naar boven. Waarom komen de ballonnen nu niet naar beneden?

'Snap je mijn probleem?' vraagt vader.

Jasper denkt hard na. 'Ja... ik denk het wel. Normaal hangt het grootzeil aan het touw. Dat zeil is zwaar, en daardoor komt het vanzelf naar beneden. Maar de ballonnen wegen niets en daarom komen ze niet naar beneden.'

'Precies,' zegt vader.

'Sorry pap,' zegt Jasper zacht. Zijn blijdschap van het versieren is verdwenen. Waarom mislukken dingen bij hem toch altijd? Teleurgesteld kijkt hij nog een keer naar de wapperende ballonnen in de mast.

Vader ziet zijn sippe gezicht en geeft hem een klapje op zijn schouder. 'We laten ze daar vandaag lekker hangen, Jasper. Morgen verzinnen we wel een manier om ze naar beneden te krijgen.'